

MERHABA...

Bilgisayar Mühendisi Elif DOĞAN
EMO Ankara Şubesi Y.K. Yedek Üyesi

Bültenimizin bu sayısında dosya konusunu "Kadın Mühendisler" olarak belirledik. Bu vesileyle bültenimiz 8 Mart "Dünya Kadınlar Günü"nde kadın mühendislerimize bir armağan olsun istedik.

Ülke nüfusumuzun yarıdan çoğunun kadın olmasına rağmen, mühendis kadın sayısı nüfusun potansiyelini kapsamıyor. Aslında kadınların mühendis olması sadece kadın nüfusun az-çok temsil edilmesi açısından değil aynı zamanda kadınların mühendisliğe yeni bir bakış açısı getirebilmesi açısından da önemlidir.

Gerçekte biz toplumun problem çözücüleriyiz. Sevdiklerimiz için hayatı daha iyi yapacak problemleri çözen kişileriz. Bu problemleri çözerken yüksek sezgisel yeteneklerimizi kullanıyoruz. Aslında mühendislik tanımını da az çok buna uyuyor. Sadece mühendis diğer insanlar için hayatı daha iyi yapacak

problemleri çözerken matematik gibi araçları kullanır. Bu durumda hem sezgi, hem matematik perspektifinde dünyada olup biteni yorumlayabilen kadın, aslında güzele ve doğruya yönelik tohumları da yeşertmiş olur. Bu açıdan bakıldığında kadın, mühendislik eğitimine özendirilmeli ve yönlendirilmelidir. Kadınlar doğurganlıklarının kendilerine kattığı üretkenlik ve yaratıcılığın bilincinde olmalıdır. Mühendislik mesleğine çok büyük kazanımlar getireceklerini fark ederek mühendislik fakültelerinde hem öğrenci hem eğitimci olarak çoğalmak için çaba sarf etmelidir. Özellikle mühendis kadınlara toplumu bu konuda bilinçlendirmek gibi çok önemli bir görev düşmektedir.

Burada kadın olmanın, bir kadın olarak mühendislik mesleği yapmanın, ataerkil bir toplumda kadın olarak var olmaya çalışmanın

zorluklarından bahsetmeyeceğim. Bunlar uzun uzun incelenecek bu sayımızda zaten. Bunların hepsi, kadınların eğitilmesi ve dayanışması ile edineceği kazanımlar sonucu aşılacaktır. Yeter ki biz bir yerden başlayalım. Biz de varız diyebilelim...

8 Mart 1857'de New York'lu kadın tekstil işçileri şehrin zengin semtlerine doğru büyük bir yürüyüş düzenler. Daha iyi çalışma koşulları, on saatlik iş gücü ve eşit haklar gibi talepleri olan kadınların yürüyüşü polis tarafından şiddet kullanılarak bastırılır. 8 Mart 1908'de yine New York'ta düzenlenen eyleme 40.000 tekstil işçisi kadın katılır. 1857'deki büyük eylemi anan işçiler, aynı taleplere kadınlara oy hakkı ve çocuk emeğine son verilmesi taleplerini de ekler. 1910 yılında ise, Clara Zetkin'in önerisiyle sosyalist kadın enternasyonalisi, 8 Mart'ı Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kutlamaya karar verir. 1911 yılında ilk 8 Mart gösterileri Avusturya, Danimarka, Almanya ve İsviçre'de gerçekleştirilir. Gösteriler üzerinden kısa bir süre geçtikten sonra, New York'ta ünlü 25 Mart yangını gerçekleşir. Zorla çalışmaları için patronları tarafından fabrikaya kilitlenen kadın işçiler çıkan yangından kaçamayarak can verirler. 1977 yılının aralık ayında Birleşmiş Milletler Genel Asamblesi'nde yetmiş yıllık kadın mücadelesi resmen tanınmış ve 8 Mart Dünya Kadınlar Günü olarak kabul edilmiştir.